ZVESTI obce Ivachnová

• občasník obce Ivachnová • december 2024 • číslo 2 • ročník VI • bezplatne

ISSN 2989-3305

Slovo starostu

Vážení občania našej obce,

dovoľte mi začať úvodným slovom ďalšieho čísla nášho občasníka. Na úvod by som rád zhrnul niekoľkými vetami investície, ktoré sa podarilo zrealizovať v roku 2024.

Jednou z nich bola výstavba nového prístrešku v záhrade kultúrneho domu (KD), ktorý využívame počas našich podujatí, prípadne slúži zložkám našej obce. V budúcnosti je plánované jeho využitie aj deťmi z našej materskej školy (MŠ), pre ktoré bude slúžiť ako záhradná učebňa.
Ďalšou významnou investíciou bola rekonštrukcia sály KD, počas ktorej sme zmodernizovali interiér. Realizovali sme nové stierky, rekonštrukciu javiska a podlahy, novú maľovku a osadili sme plastové dvere. Momentálne pracujeme na vymaľovaní priestorov šatne a miestnosti pod javiskom, kde sme zároveň osadili nový bojler. V pláne máme aj zakúpenie chýbajúceho inventára.
Počas roka sme zväčšili parkovaciu plochu pred budovou obecného úradu. S pracovníkmi, ktorých má obec k dispozícii, sme počas jarných až jesenných mesiacov zabezpečovali údržbu zelene. Odborne školená osoba realizovala rez drevín v záhrade KD, v areáli obecného úradu, na chodníku pri Váhu, v parku pri kostole a na cintoríne.
Naďalej sa aktívne zaoberáme otázkou zberného dvora a vysporiadaním pozemkov na ceste ku cintorínu. V uplynulých dňoch naša obec získala finančné prostriedky z Environmentálneho fondu, určené na realizáciu poslednej etapy kanalizácie v obci.
Pokračujeme tiež v modernizácii detského parku pri kostole, kde sa vďaka získanej dotácii z MAS Dolný Liptov podarilo zakúpiť nové prvky, ako detský kolotoč, lanovú dráhu a iné.
Aké priority máme do nového roka?
Jednou z hlavných priorít je zateplenie materskej školy, na ktoré už máme pripravený projekt a čakáme na vyhlásenie výzvy z Plánu obnovy. V rámci prístavby KD chceme po vybavení stavebného povolenia začať prvou etapou, a to rekonštrukciou toaliet.
Podali sme projekt na MAS Dolný Liptov, ktorý je zameraný na rekonštrukciu chodníka na "Novej ulici" (ulica, kde býva pán Garaj). Podľa dostupných finančných prostriedkov plánujeme aj rekonštrukciu cesty pri pánovi B. Baďovi.
Občanov by sme radi informovali, že sme boli zaradení do pozemkových úprav v extraviláne, kde sa budú pozemky sceľovať.
Na záver môjho príspevku by som chcel poďakovať členom našich zložiek a občanom, ktorí aktívne reprezentujú a zveľaďujú našu obec.
kým prajem krásne a požehnané sviatky, pevné zdravie v každej rodine a šťastný nový rok 2025.

Vladímír Guoth
starosta obce Ivachnová

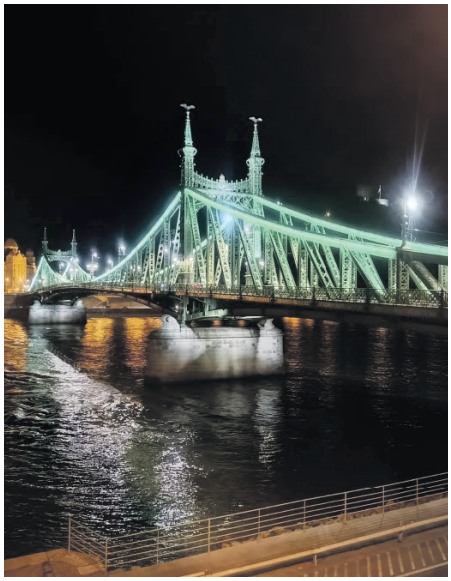
Vianočný čas

Je pre nás milou povinnosťou pripraviť v našej obci zimné podujatia, ktorými chceme priniesť pokojnú a priateľskú náladu a spoločne s Vami si užiť chvíle prichádzajúcich Vianoc. Pomyselným začiatkom tohto obdobia je Lampiónový sprievod, ktorý sa v našej obci koná každoročne, z čoho máme obrovskú radosť. Aj tento rok sme si potvrdili, že jeho organizácia má svoj význam.

Prišlo skutočne veľa rodín s deťmi, ktoré si s nami prešli spoločnú trasu sprievodu, zohriali sa pri teplom punči a využili možnosť prispieť do potravinovej zbierky, ktorú sme organizovali spoločne s našou farnosťou. Získané potraviny putovali do rúk ľudí, ktorí to skutočne potrebujú.

Ako veľmi vydarený hodnotíme aj vianočný zájazd, ktorý sa uskutočnil koncom novembra. Jeho cieľom bola vianočná Budapešť. Navštívili sme Tropikárium a užili si čarovné uličky centra. Už teraz sa tešíme na bu-

dúci rok, počas ktorého plánujeme – ak všetko pôjde tak, ako má – pobytový zájazd do vianočnej Prahy.

Medzi najočakávanejšie podujatia roka patrí Stretnutie s Mikulášom, ktoré sa konalo v piatok 6.12.2024 v podvečerných hodinách. Za spoluorganizáciu by sme chceli poďakovať zamestnancom MŠ, ktorí pripravili stánok s výborným občerstvením. Počas podujatia sme mali možnosť podporiť MŠ kúpou vianočných ozdôb, ktoré pripravili.

Deti aj rodičia si mohli užiť jazdu na Mikulášovom voze a stráviť príjemné chvíle pri jemne padajúcom snehu, ktorý dokresľoval vianočnú atmosféru.

Čo nás ešte čaká?
Aj tento rok sme pre Vás pripravili spoločné privítanie roku 2025, ktoré sa bude konať v záhrade KD od 23:30 hod. Veríme, že nový rok privítame spoločne v čo najväčšom počte.

Dovoľte mi, v mene všetkých členov kultúrno-sociálnej komisie, popriať Vám krásne vianočné sviatky. Nech ich strávite presne tak, ako si prajete. Šťastný nový rok 2025 – nech je plný zdravia, ľudského porozumenia, nech v ňom prevláda to dobré a to zlé sa vytratí.

PH
Kultúrno-sociálna komisia obce Ivachnová

Vianočné prianie

Prichádza sviatočný čas, na ktorý sa dlho teší každý z nás. Vôňa koláčov vôkol sa rozlieha, Vianočnej nálade každý z nás podlieha. Zabudnite na smútok, zanechajte zvady, buďme k sebe milí, dobrí a majme sa radi. Prišiel čas Vianočný, zvonček tíško cinká, každému sa splní túžba, aspoň malilinká.
Šťastné a veselé želajme si spolu a potom spoločne k Štedrovečernému stolu. Veselé sviatky Vianočné, pekné cesty polnočné, pod stromčekom pekný darček, na Silvestra rezký tanček, zo zábavy rovný krok a potom šťastný Nový rok.
Lásky, šťastia hodiny, v kruhu svojej rodiny, užite si spoločne, krásne sviatky Vianočné a nech dlho prevláda novoročná nálada.
To vám prajú

dobrovoľní hasiči Ivachnová.

OZ Združenie Váh

S blížiacim sa koncom roka by sme aj my v Rozvojovom občianskom združení Váh (ROZ Váh) radi zhodnotili tento rok, počas ktorého sme sa starali o kosenie a údržbu chodníka medzi Ivachnovou (od cintorína) a kolibou Bešeňovka. Udržiavali sme prístrešok pri cintoríne, a na jar sme sa zapojili do výzvy VÚC Žilina „ZA čistý kraj", počas ktorej partia dobrovoľníkov čistila okolie cesty I/18 v Ivachnovej. Počas tejto akcie sa nám podarilo nazbierať celý vozík odpadkov, po čom nasledovala zaslúžená opekačka v prístrešku pri cintoríne.

Počas roka sme zrekonštruovali druhý mostík smerom ku kolibe Bešeňovka. Na tento projekt sme vďaka úsiliu pani Martiny Zuskinovej získali finančný príspevok z nadácie Tesco, ako aj zo sumy 2 % z daní, ktoré ste nám venovali. Za to vám patrí veľká vďaka.

Na jar budúceho roka plánujeme „vyštrkovať" úsek chodníka od konca asfaltovej časti (pri Bešeňovke) smerom k betónovému mostíku. Počas celého roka sa budeme naďalej starať o údržbu chodníka – kosenie, orezávanie kríkov a udržiavanie čistoty, ako aj o prístrešok na opekanie.

Na záver by som sa chcel všetkým našim priaznivcom a dobrovoľníkom poďakovať za ich odvedenú prácu. Prajem vám šťastné a veselé Vianoce a všetko dobré do Nového roka 2025.

Int. T. Ragula
OZ ROZ Váh

Záhradkári v Ivachnovej spoločne pre krásu a úžitok

V obci Ivachnová väčšina z nás žije v rodinných domoch a pracuje, pestuje a tvorí na vlastných záhradách pri dome a poliach. Obyvatelia robia údržbu ,čistenie chodníkov pred domami, aby zveľaďovali svoje okolie. O obecné priestranstvá sa starajú okrem členov Jednoty dôchodcov naši záhradkári, ktorí organizujú pravidelné brigády na údržbu verejnej zelene, čo veľmi oceňujú spoluobčania. Zväz záhradkárov našej obce má k dnešnému dňu 45 členov, podľa odbornej terminológie označených ako prídomoví záhradkári.
Našich členov spájajú nielen brigády, ale aj spoločné akcie ako napríklad guláš, návšteva výstav v Goczalkoviciach v Poľsku, Záhradkár v Trenčíne či návšteva Arboréta Borová hora vo Zvolene. Naše členky sa tiež

podieľajú na zhotovení veľkonočnej výzdoby pred kostolom, ozdobných košov pri poďakovaní za úrodu a zhotovení adventného venca. Najväčšia akcia roka je výstava s názvom Jesenná záhrada, kde vystavujeme dopestované ovocie, zeleninu a kvety. Tento rok boli vyhodnotené len záhradky a členovia dostali na pamiatku magnetky s fotografiou svojich výpestkov. Napriek veľkému úsiliu o zviditeľnenie akcie, výstavu prišlo pozrieť veľmi málo návštevníkov. Naším plánom v budúcnosti je viac sa zviditeľniť na sociálnych sieťach ako je Facebook.
Vzhľadom na to, že našou obcou každý deň prechádza množstvo cestujúcich a cudzincov, ktorí môžu obdivovať našu malebnú obec, ktorá sa neustále rozrastá , iste sa nájdu aj noví mladší členovia, ktorí by sa prihlásili do nášho združenia a pomohli nám nielen so skrášľovaním našej obce, ale aj so zviditeľnením a digitalizáciou. Noví členovia by prispeli novým pohľadom a nápadmi. Veríme, že každému obyvateľovi záleží na prostredí v ktorom žije. Rok 2025 bude volebným rokom v našej základnej organizácii a preto týmto všetkých pozývame pridať sa k nám.

J. Kolláriková

Hody 2024

Dňa 6. júla sa konal 24. ročník tradičných Cyrilometodejských hodov v záhrade kultúrneho domu Ivachnová. Predchádzala tomu svätá omša, konaná v piatok, 5. júla v miestnom Kostole sv. Cyrila Metoda. Na hodoch bolo pripravené občerstvenie. Nechýbal tradičný guláš, špecialita hamburger, langoše a množstvo nealko a alko nápojov. Občerstvenie bolo tento rok situované do nového objektu, ktorý bol dokončený len pár dní pred termínom hodov. Taktiež boli pripravené detské atrakcie ako detský kútik, skákací hrad, maľovanie na tvár, cukrová vata a popcorn.
Súťaže pre dospelých boli tiež tradičné: muži súperili v rezaní dreveného hranola ručnou pílkou a ženy v bití klincov tiež do dreveného hranola. Výsledky muži: Ján Lizoň, Matej Macko a Martin Baďo, výsledky ženy: Tereza Dvořáková /Česko/, Patrícia Blašková a Maťa Lizoňová.

Hudobný program od 18,00 do 21,00 hodiny zabezpečila skupina Los Bombarderos, pod vedením MUDr. Karola Javorku z Ružomberka, ktorá sa prezentovala množstvom pesničiek rôznych žánrov a potešila všetkých poslucháčov.
Po 21,00 hodine začalo losovanie bohatej tomboly a po jej ukončení začala tanečná zábava až do tretej hodiny rannej s DJ Pavlom Kalatom.
Všeobecne sa priebeh hodov vydaril z hľadiska počtu účastníkov, aj programu a podľa vyjadrenia návštevníkov ho možno hodnotiť veľmi pozitívne.

Ing. Jozef Halčin

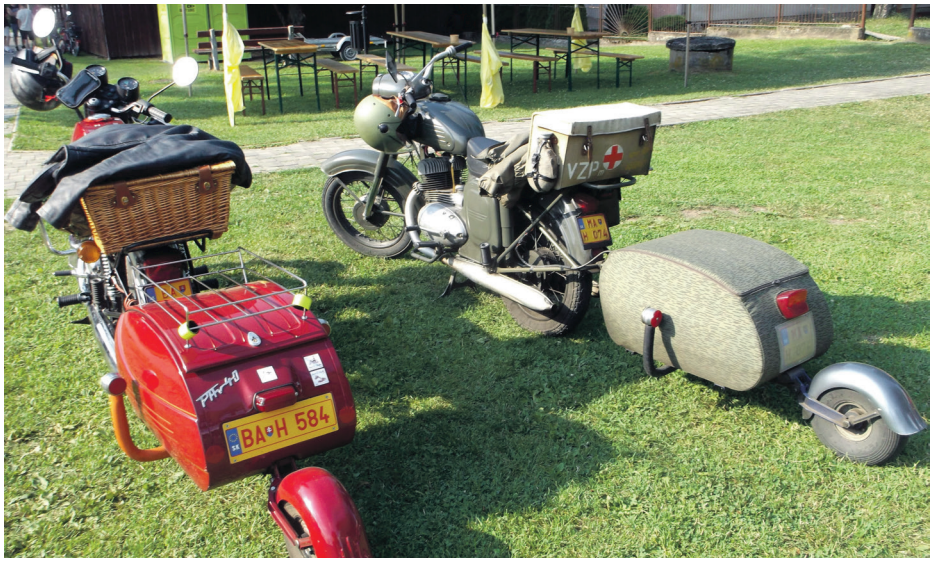
Okolo Tatier (nielen) na Pionieri

V dobe 19. -21. júla prebehlo VII. ročník zrazu nadšencov malých motocyklov v našej obci. Toto podujatie organizuje pán Tibor Krakovský s tímom NADŠENCI VÝJAZDU OKOLO TATIER. V piatok 19. júla sa v priestore záhrady kultúrneho domu zhromažďovali účastníci zrazu. Tu ich privítal areál stánkov s občerstvením. Taktiež si mohli postaviť stany na prespanie.
Ráno, v sobotu okolo 9,00 hod. sa účastníci presunuli pred miestny kostol, kde vdp. Mgr. Miloš Labaš po krátkej pobožnosti požehnal prítomných účastníkov na ich ceste po vytýčenej trase okolo Tatier. Tá viedla od kostola cestou č. 18 smer Partizánska Ľupča, Liptovský Mikuláš, Liptovský Hrádok, Hybe, Važec, Tatranská Štrba, Lučivná, Poprad, mestská časť Spišská Sobota, kde bola prestávka s občerstvením. Potom jazdci pokračovali na Veľký Slavkov, Starý Smokovec, Štrbské pleso, Pribylina, Lipt. Hrádok, Lipt. Mikuláš, Trnovec a cieľ v Ivachnovej. Celková trasa tohto výjazdu merala 180 km, čo je pre malé motocykle do 50 cm obdivuhodné. Po príchode čakalo všetkých bohaté občerstvenie a súťaže s tematikou malých motocyklov. Vo večerných hodinách sa zabávali pri tanci. Celkom sa zúčastnilo okolo 200 motorkárov a strojov.

Ing. Jozef Halčin

Švošovská akcia

Život v klube seniorov v Ivachnovej

Aj v uplynulom polroku bola činnosť dôchodcov v klube JDS Ivachnová pomerne bohatá.

• 18.7. sme sa v hojnom počte zúčastnili Švošovského gulášového posedenia organizovaného JDS Švošov s návštevou ich dobového múzea a malej turistickej prechádzky. Akcia bola na vysokej úrovni.

• 11.–13.7. sa niektorí z nás zúčastnili veľmi dobre Stanislavom Ižom pripravenej púti po Morave. Navštívili sme Koclířov-Českomoravskú Fatimu, kde sme aj v kláštore bývali, potom Kalváriu v Jaroměřiciach u Jevíčka, Kostol lásky v Budislave , katedrálu v Žďári nad Sázavou a pútnický areál Zelená hora.

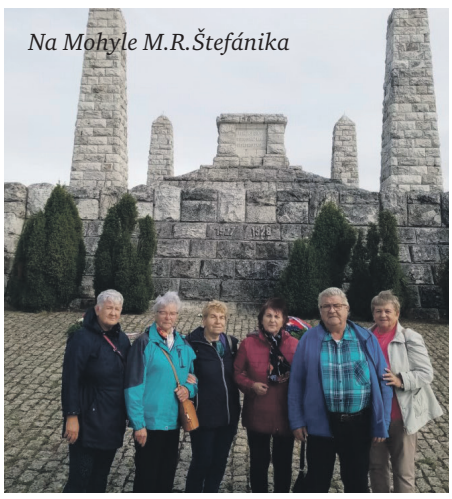

V Spišskej Kapitule

• 5.8. som zorganizoval dlho plánovaný autobusový zájazd na Spišskú Kapitulu, za prvým kňazom po vysviackej nášho kostola v roku 1993 a to vdp. Ľubošom Nemešom, ktorý tu žije v zariadení pre nemocných a starých kňazov. Bol veľmi potešený, vrele nás privítal a každého s kým za jeho pôsobenia prišiel do styku si pamätal. Celým areálom Spisšskej Kapituly nás veľmi odborne sprevádzal náš rodák prodekan a vicerektor KS Michal Janiga. Dostali sme sa aj na miesta, kde sa bežný turista nedostane a nakoniec nám ešte ako darček zabezpečil veľmi chutný obed.
• 2.7. sme sa zúčastnili brigády pri kostole pred Cyrilometodskými hodmi a potom 5.7. samotných príprav na slávnosť 6.7.2024

• 25.7.-29.7. sme sa podujali obnoviť plot pred kaplnkou, čo sa nám aj podarilo za pomoci aj nečlenov a mladých ochotných ľudí ako bol Miro Kubernát so synom Lukášom, Peťo Janiga, Berco Dzurňák a Aďka Polaková. Za členov ďakujem Majke Krakovskej mladšej a staršej, Anke Milanovej, Jurajovi Húskovi. Vďaka patrí aj Jozefovi Zigovi, ktorý daroval všetku farbu a Milošovi Lukáčovi za prípojky vody a elektriny.
• 14.8. sa pre nedostatok miesta zúčastnila od nás len Anka Huntošová tzv. Stretnutia na hranici troch štátov a to vo Vyšnej Lhote.
• 16.-25.8. organizoval Stanislav Ižo dovolenku pri mori v talianskom Lignane, bolo super a hlavne teplo.

• 18.9. sa v Liskovej konala tzv. Ružomberská lýra, kde sme sa ako diváci tiež zúčastnili a nabudúce, ak sa podarí, hodláme aj vystúpiť.
• 28.9.–29.9 sa niektorí zúčastnili, pánom Ižom poriadaného zájazdu, na Južnú Moravu. Navštívili Mohylu M.R.Štefánika, hrad Beckov, múzeum v Dolných Bojanovicích, tu sa návštevníci zúčastnili na svätováclavských hodoch s degustáciou 10 druhov vín.
• 7.10. sme mali brigádu pri Váhu oproti OcÚ. Osobitne chcem poďakovať našim najaktívnejším brigádničkám Olinke Šipecovej a Gitke Garajovej, ktoré sami od seba, v tomto mesiaci vyčistili dlažbu pred kostolom a z najväčšej časti aj dlažbu na cintoríne.
•13.10 bol v Stankovanoch memoriál Zdenka Buliaka za účasti mnoho harmonikárov zo širokého okolia. Bola to veľmi pekná spomienková akcia, na tohto roku zosnulého výborného harmonikára a ešte lepšieho človeka
• 18.10. Obec Ivachnová zorganizovala pre všetkých seniorov v obci, pri príležitosti Mesiaca úcty k starším posedenie s kultúrnym programom, začo organizátorom veľmi pekne ďakujeme.
• 19.10.boli v KD Ivachnová kačacie hody, ktorých sme sa tiež v hojnom počte zúčastnili.

Na Mohyle M.R.Štefánika

Pri speve

Obnova plota pred kaplnkou

• 10.11. sme mali prípravnú akciu pred Batôžkovým posedením, kde na narezané klátiky naše žienky zhotovili ikebanky na stoly. 84-ročný Alexander Lenčo zase zhotovil búdku pre vtáčky pána Sanigu do Liptovských Revúc, kde ich v zime aj s krmivom zanesieme.

Búdka pre vtáčiky

Brigáda

Kúpeľný pobyt v Piešťanoch

Šikovné ruky ...

Anička Ragulová a Karinka Kubernátová na vystúpení počas Katarínskeho posedenia (na obr. dole)

• 11.11. sme si dali zasa brigádu na dočistení priestoru pri Váhu hlavne od lístia.
• 27.11. sa Batôžkové Katarínske posedenie začalo o 16:00 za účasti po 15 členov z L.Teplej a L.Michala, 10 členov z Turíka a našich 20 členov. Ku môjmu privítaniu prítomných sa pripojil aj okresný tajomník JDS Stanislav Ižo. Kultúrny program otvorili spevom a hrou na klavíri dievčatká Anička Ragulová a Karinka Kubernátová. Potom sme zaspievali dve pesničky my a nakoniec speváci z Liptovskej Teplej pod vedením Františka Moravčíka, ktorý nás s harmonikou sprevádzal aj počas ďalšej zábavy. Nakoniec prišlo losovanie bohatej tomboly. Bola to veľmi dobrá akcia usporiadaná našou JDS.
• 29.11. sme desiati členovia navštívili predstavenie cimbalovej muziky Cigánski Diabli vo Východnej.
• 2.–7.12. sa 10 členov zúčastnilo kúpeľného pobytu v Piešťanoch v penzióne Harmónia. Ubytovanie, 2x procedúry denne, ale hlavne strava a večerné tanečné zábavy boli vynikajúce a to všetko len za 219 eur. Za príplatok sa organizovali aj spoznávacie zájazdy. Posledný večierok sme mali aj s príchodom svätého Mikuláša a s darčekom pre každého. Za zorganizovanie tejto akcie patrí veľká vďaka Anke Huntošovej.
• 11.12. sme mali štvrťročné pravidelné pohostinné posedenie s už predvianočnou kapustnicou. Takto si my seniori v Ivachnianskom klube JDS žijeme.
• 17.12. sme postavili vianočný stromček pred kostolom. Vďaka patrí Danke Brtkovej za poskytnutie stromčeka, Dušanovi Kollárikovi a Jurajovi Húskovi za pomoc pri stavaní.

Prajem všetkým občanom našej dedinky , príjemné a požehnané prežitie vianočných sviatkov a do Nového roku pevné zdravia, aby ste si aj vy mladší, niekedy užívali dôchodok v Ivachnovej tak ako my.

Ing. Alexander Krakovský
predseda JDS Ivachnová

Vo Vysokých Tatrách

Prvá polovica stolnotenisovej sezóny 2024/2025 je za nami

Do novej sezóny 7. ligy ružomberského okresu 2024/2025 sme nastúpili v zložení hráčov Martin Ďurovič, Ľuboš Senko, Filip Baďo, Jozef Mišovič, František Šurina, Matúš Krakovský a Milan Krakovský.

Prvé kolo sa uskutočnilo koncom septembra už proti tradičnému súperovi z Turíka, kde po vyrovnanom súboji sme uhrali remízu 9:9. Svojím prvým bodom v lige k nej prispel František Šurina, ktorý sa k nám pridal len minulú sezónu.
V druhom kole k nám zavítal súper z Ľubochne, po vydarenom úvode výhrami v štvorhrách v zložení Ďurovič/Mišovič a Baďo/Senko sme si zo súperom poradili 14:4.
Tretie kolo sme odohrali u súperov z Bieleho Potoka, na ktorých sme bohužiaľ nestačili a prehrali sme tesne 11:7. Najviac bodov za nás (3/4) v tomto zápase uhral Ľuboš Senko.
Po prehre nasledovala ďalšia remíza, ktorú sme odohrali v Liptovskej Osade. Po štvrtom kole sme sa tak nachádzali s jednou výhrou, dvoma remízami a prehrou v strede tabuľky na 6.-tom mieste.
Ďalej sme pokračovali u súperov v Ružomberku proti tímu Baničné C, aktuálny líder tabuľky nám nedal najmenšiu šancu a odišli sme zatiaľ s najväčšou prehrou v sezóne 16:2. Bodoval len Filip Baďo v jednotlivcoch a spolu s Ľubošom Senkom aj v štvorhre.

VII. liga Ružomberok

#	Mužstvo	U	V	R	P	Body
1	Likavka B	11	9	2	0	31
2	Baničné C	11	10	0	1	31
3	Komjatná	11	6	2	3	25
4	Hubová B	11	6	2	3	25
5	ŠKST Ružomberok F	11	3	5	3	22
6	Ivachnová	11	3	5	3	22
7	Biely Potok C	11	5	1	5	22
8	Likavka C	11	4	3	4	22
9	Ľubochňa B	11	3	1	7	18
10	Liptovská Osada	11	2	2	7	17
11	Turík	11	1	2	8	15
12	Liptovská Teplá	11	1	1	9	14

V šiestom kole ku nám zavítal súper z Likavky B, ktorý zdieľal momentálnu prvú priečku s oddielom z Baničného C. Po nevydarenom úvode zápasu, keď sme prehrávali už 2:5 na zápasy, sa nám podarilo dotiahnuť stretnutie aspoň na remízu 9:9. Dôležité boli 3 body Martina Ďuroviča a výhra aspoň jednej z dvoch štvorhier. Zo stretnutia sme si tak rozdelili so súperom po dva body do tabuľky.
Podobný scenár nasledoval aj v siedmom kole u súperov z Komjatnej. V zápase sme prehrávali 4:8, no podarilo sa nám vybojovať ďalšiu remízu v sezóne. Stretnutie tak opäť skončilo 9:9 a najviac bodov v tomto zápase odohral Filip Baďo (3/4).
Nasledujúci zápas k nám prišiel už tradičný rival z Liptovskej Teplej. Po dôležitých výhrach v oboch štvorhrách a troch výhrach Martina Ďuroviča, Ľuboša Senka a Jozefa Mišoviča sme si s ním poradili 13:5. Dva body doplnil Filip Baďo.
Ďalší vyrovnaný zápas sme odohrali opäť proti Likavke, tento krát s ich C oddielom. V polovici stretnutia sme dokázali zlomiť skóre vo svoj prospech a výhra 11:7 bola zaslúžená. Bodovali Ďurovič (4/0) Baďo (3/1) Mišovič (2/2) a Senko (2/2).

Jozef Mišovič

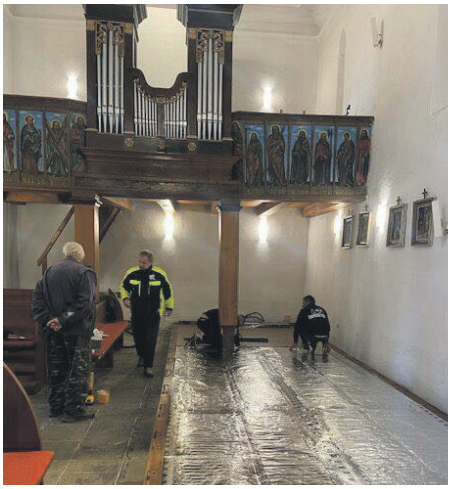
Hubárska sezóna

Z môjho hľadiska označujem tohtoročnú hubársku sezónu ako netypickú. Táto charakteristika je spojená hlavne s priebehom počasia počas celého roka. Veľmi teplý máj znamenal neskorší nábeh májoviek, ktorý trval aj mesiaci jún. Tu sa práve prelína sezóna májoviek s u nás dosť netypickou hubou a to je hríb dubový. Netypickou preto, že jej výskyt u nás nie je pravidelný každý rok. Práve v mesiaci jún nastal najväčší boom a z množstva nazbieraných plodníc vzniklo naozaj veľké množstvo sušených, čo vlastne tvorilo značnú časť zásob hríbovitých húb v roku. Ku koncu mesiaca sa objavili v lese Chrasť aj prvé hríby smrekové, zrnitohlúbikaté / modráky /, niektoré druhy plávok a kuriatka. V tomto období začali dosť prudko stúpať denné teploty, ktoré trvali celé leto až do septembra. V našej lokalite to znamenalo absolútne zastavenie rastu akýchkoľvek húb a hubári prestali veriť, že tohoto roku ešte nejaké huby porastú. Až na samom konci septembra teploty poľavili a objavili sa hríby smrekové, čím sa pohyb hubárov zintenzívnil. Bohaté úlovky trvali celý október, ale i začiatkom novembra. Okrem spomínaných hríbov smrekových sa zbierali modráky, niektoré druhy plávok, rýdziky a šampióny. Nakoniec sa hubárska sezóna predsa len vydarila.

Ing. Jozef Halčin

Novinky vo farnosti

V rámci príprav na Sv. misie sa vo farnosti Liptovský Michal podarilo zrealizovať aj množstvo projektov v rámci obnovy a zveľadenia kostolov v jednotlivých obciach.

Najväčšou a najkomplikovanejšou udalosťou bola inštalácia podlahového kúrenia v kostole v L. Michale. Pánovi farárovi sa po dlhom boji s úradmi podarilo dotiahnuť túto náročnú akciu do úspešného konca. Kostol je národná kultúrna pamiatka, čo celý proces značne komplikovalo a predlžovalo. Výber typu kúrenia, vhodnej podlahy, samotná montáž bez uzatvorenia kostola boli náročné úlohy, pretože času nebolo nazvyš. Nakoniec sa všetko podarilo stihnúť, nastaviť, odladiť a odteraz budú sv. omše v kostole ešte príjemnejšie.
Okrem kúrenia pribudol v L. Michale pri kostole nový, mohutný misijný kríž, ktorý bude veriacim pripomínať Sv. misie 2024.

V Ivachnovej nastala veľká zmena pri sprevádzaní sv. omší organom. Starý nástroj bol nahradený novým organom, ktorý má výrazne krajší a mohutnejší zvuk.

Presvedčiť sa o tom mohli veriaci počas misijného týždňa, keď organista predviedol naplno jeho silu a krásu zvuku. Veľkou výzvou bola jeho inštalácia na chór kvôli stiesneným pomerom v kostole. Nakoniec všetko dobre dopadlo, pre našich hasičov to nebol žiadny problém. Zároveň starý organ odviezli a vytiahli na lanách na chór vo Vlaškách, kde bude ďalej slúžiť pri bohoslužbách.
Okrem organu sa podarilo v kostole nainštalovať kameru, ktorá prenáša obraz na chór aby mohli veriaci bohoslužbu nielen počuť ale konečne po dlhých rokoch aj vidieť. Zároveň je obraz streamovaný v priamom prenose na YouTube, kde si veriaci môžu pozrieť sv. omšu naživo, prípadne zo záznamu. Naskenovaním tohoto QR kódu sa môžete pridať k sledovateľom:

Novinkou je aj vonkajšie osvetlenie kostola. Po dlhšom čase je dominanta Ivachnovej večer znovu osvetlená aby bolo náš kostolík vidieť zo všetkých strán aj večer. Popri montáži osvetlenia sa do kríža vyrezal jubilejný rok 2024, ktorý nám bude pripomínať Sv. misie, ktoré sme mohli v našej farnosti prežiť v tomto roku. A táto spomienka bude s nami prítomná aj na kalvárii, kde tiež pribudla tabuľka s nápisom misie.

Na záver treba poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na prípravách a realizácii všetkých projektov. Bez obetavých ľudí, ktorých je našťastie v našej farnosti stále veľa by sa tieto veci nepodarilo zrealizovať.

Nech Pán odplatí všetkým ochotným veriacim za každú pomoc.

Ing. Miroslav Kubernát

Ľudové misie v našej farnosti

Do našej rímsko-katolíckej farnosti v Liptovskom Michale zavítali dvaja misionári redemptoristi z Podolínca páter Michal Zamkovský a páter Róbert Režný. Priniesli nám Božie posolstvo, ktoré vystihuje motto misií: „U pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie“. Bol to veľmi požehnaný čas, kde cez rôzne slávnosti, programy, príhovory prichádzal Pán Boh so svojím pokojom a uzdravením. Každý, kto len trochu otvoril srdce mohol niečo z toho zakúsiť a prežiť. Misijný týždeň prebiehal od 16. do 24. novembra, sväté omše sa každý deň v týždni konali v Liptovskom Michale a v Ivachnovej, a pre tých čo nemohli byť osobne zúčastnení, mohli cez stream vysielanie zachytiť Božie posolstvo pre nás. Poprosili sme pátra Michala o krátky rozhovor a pár povzbudzujúcich slov pre všetkých ľudí z našej obce a farnosti.

Povedzte nám niečo o sebe, o svojom povolaní a poslaní.

Pochádzam z malej podtatranskej dediny Toporec, vyrastal som v gazdovskej viacčlennej, katolíckej rodine. Viera v Boha bola u nás čímsi celkom prirodzeným. Po strednej škole v Kežmarku som išiel študovať stavbarinu do Bratislavy na Vysokú školu technickú. V tomto čase som žil viac pre šport a štúdium, viera bola tak trochu naboku. V závere štúdia, bolo to na jar 1971 Ježiš vstúpil viditeľne do môjho života, a po tomto mystickom stretnutí som bol rozhodnutý žiť pre Boha a stať sa kňazom. Po skončení štúdia som 19 rokov pracoval vo fabrike Skrutkáreň v Starej Ľubovni, kde som hrával aj futbal. Na štúdium do seminára som sa nedostal, ale dostal som od redemptoristov ponuku tajne študovať a stať sa rehoľníkom. Všetko to dnes vnímam ako zvláštnu Božiu réžiu a veľa vecí si ani neviem vysvetliť. V roku 1980 som bol v Zakopanom tajne vysvätený na kňaza a ešte desať rokov som bol stále vo fabrike. Z tejto doby, kde som tajne pôsobil ako kňaz, mám veľa priateľov a známych. V roku 1990 som nastúpil do kláštora v Podolínci a po určitých prípravách som od roku 1994 stále v službe misionára. Je tomu už 30 rokov a je to cca 370 misijných týždňov po Slovensku, ale aj v Kazachstane, v Česku, a vôbec po svete. Už mám 76 rokov a misieto stále moja radosť a moja pasia, viem, že k tomuto ma Pán stvoril a cez všetky skúšky pripravoval. Samozrejme, že život kňaza-misionára prináša radosti, ale aj určité krízy a skúšky. Stretávam po Slovensku mnohých ľudí, ktorí mi chcú poďakovať, že tam niekde som im v živote pomohol a priblížil Boha. A tak napriek rôznym skúškam prevažuje u mňa radosť, keď pozerám do minulosti, teším sa na to, čo mi ešte Pán pripravil a na to, čo ma čaká, keď prídem k nemu.

Povedzte nám niečo o živote redemptoristov.

Redemptoristi majú na Slovensku 5 domov, dva v Bratislave, Radvaň, Podolínec a Gaboltov a pôsobíme tiež v Česku vo Svätej Hore, Frýdku a Tisovci. Na Slovensku a na Ukrajine pôsobia tiež redemptoristi Východného obradu. Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa (CSsR) povstala v Taliansku - Neapol v 18. storočí a zakladateľom je sv Alfonz Mária de Liguori. Ako rehoľníci žijeme v komunitách a spoločne sa modlíme, spoločne pracujeme, odpočívame a spoločne vychádzame na misie. Aj tí pátri, čo zostávajú doma (a tam posluhujú) sa avšak za misie modlia a prežívajú ich s nami. A čo vnímam ako veľmi silné- to príhovor našich zomrelých spolubratov, lebo oni tiež žili misiami. Niektorí spolubratia majú farské kostoly a aj pútnické miesta, a preto ich misia je byť k dispozícii ľuďom aj tam.

Čo sú to misie a ako ich konáte?

Celá cirkev má jedno základné poslanie a tým sú misie. Ježiš pred svojim Nanebovstúpením poveril učeníkov a nás všetkých: Choďte a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený a kto neuverí, bude odsúdený“ Mk 16.
Je to teda vážne poslanie pre tých, čo uveria, lebo od ich svedectva závisí večná spása mnohých ľudí. Viera je z počutia a ako ľudia uveria, keď nepočuli zvesť o Božej láske Božom milosrdenstve. Sú však zvlášť povolaní ľudia, ktorí to majú ohlasovať - a to sú kňazi vo farnostiach, rehoľníci a rehoľníčky cez svedectvo života a rôzne katechézy. My redemptoristi, to vnímame, že sme zvlášť poslaní ohlasovať a približovať ľuďom Božiu lásku cez ľudové misie. Na pozvanie kňaza prichádzame do farnosti a tam cez týždeň rôznych programov v kostole, v škole, či na uliciach ohlasujeme Božiu amnestiu. Každý z nás potrebuje odpustenie hriechov, lebo ony nás väznia v minulosti. Konáme ľudové misie, lebo ony sú pre všetok ľud- mužov, ženy, mládež, deti i starších a sú tiež hlásané jednoducho, čiže ľudovo. Tak ste to mohli vnímať aj počas týchto misií vo farnosti L. Michal. Na misiách postupne ohlasujeme témy ako Boh je láska a Milosrdenstvo, Hriech ohrozuje Boží život v nás pre celú večnosť, spoveď je veľký dar pre nás katolíkov, ale Pán Boh má aj iné cesty ako nám odpustiť, hovoríme aj o skutočnosti smrti, lebo náš život naberá na cene, keď vieme, že je ohraničený smrťou, Ježiš je Darcom života-života večného, lebo ako veriaci prijímame, že smrťou nenarazíme do čiernej steny, kde všetko končí, ale prechádzame Bránou (Ježiš) do večného života. Platí, čo povedal sv. Augustín: Hovoríte, že žijete dobre, dobre sa vám žije, ale čo z toho, keď nežijete večne? A iba s Ježišom a v Ňom, ktorý premohol smrť máme večný život, teda život v plnosti, v láske a pokoji. Hovoríme tiež o svätej omši ako Jedinej obety, ktorá zmýva viny a ponúka vzkriesenie. Majme tiež príhovor ku chorým a starým a ponúkame sviatosť pomazania chorým- ona naozaj prináša úľavu do života. Milujte sa navzájom - hovorí nám Ježiš, milujte sa mojou láskou, o tom hovoríme vyprosujeme túto lásku v piatok večer. V sobotu povzbudzujeme k modlitbe, lebo bez modlitby niet kresťana a večer slávime s Máriu, našou nebeskou matkou. Na záver chceme ukázať na kríž, ktorý ako pripomienka misií a Božej lásky zostáva vo farnosti.

Ako to bolo v našej farnosti?

Farnosť L. Michal nie je až tak veľká a tak sme mali možnosť pobudnúť s ľuďmi v kostole, v škole, ale aj pozrieť si krásne okolie dedinky pri priehrade i Sokolský cintorín. Pri spovediach sme mohli s ľuďmi porozprávať ako žijú a povzbudiť ich v trpezlivosti a v modlitbe. Trochu nám stále chýbajú na misiách mladí a tak sa rodičia modlia, aby sa raz vrátili k Bohu, lebo bez Boha je ťažké zvládať život. Nemôžeme žiť len v tej horizontálnej rovine, lebo bez perspektívy večnosti sa začíname dusiť. Platí Augustínovo: „Pre seba si

nás stvoril, Bože, a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v Tebe.“, k tomu nám mali pomôcť misie a verím, že aj viacerým pomohli. Čas ukáže nejaké ovocie, lebo za tiet dedinky sa modlíme a zvolávame Božie požehnanie. Stretli sme tu viacero veľmi obetavých ľudí a cez ich modlitby a obety môže Boh zachrániť aj iných. Chcem pripomenúť veľmi pekné stretnutie s deťmi v škole a sme vďační vedeniu školy aj rodičom, ktorí umožnili deťom toto stretnutie. Verím, že tam naši pomocníci zasiali dobré semienko, ktorému Boh dá vyrásť. Na misiách nám pomáhajú aj naši laici zo spoločenstva „Rieka života“, ktorí mali program v škole a tiež program v piatok večer pre mládež. Ďakujeme mnohým, ktorí sa za misie modlili a tých je naozaj veľmi veľa.

Čo do budúcnosti?

My nežijeme vo vákuu, ale sme v štruktúrach Cirkvi a táto ide sláviť Jubilejný rok 2025. Témou je: “Pútnici nádeje“ a myslím, že sme misiami naštartovali veriacich na putovanie v nádeji. Sme ľuďmi na ceste a tam dostávame posilu na rôznych slávnostiach, pútnických miestach a programoch. Dôležité, či zostávame ľuďmi Cirkvi a prijímame s otvoreným srdcom, čo sa nám ponúka. Máte vo farnosti dobrého a horlivého kňaza, ktorý vás dobre vedie a ponúka posilnenie – aj cez púte na Staré Hory, Čenstochová, púť do Fatimy, misie a pozýva rôznych ľudí, ktorí vás povzbudia. Zostaňme jednotní a nechajme si svoje srdcia zohriať pri veľkom horiacom Srdci Ježišovom, taký bol obraz týchto misií!. Oheň v Ježišovom srdci nikdy nevyhasne a nás volá každého zvlášť ako aj spoločne: Poďte ku mne a ja vás posilním. Pamätajte, že my sme ľudia nádeje, ľudia budúcnosti. Vždy keď pôjdem okolo Liptovskej Mary spomenieme si, že tu žijú úžasní ľudia a pošleme vám svoje požehnanie.

Za rozhovor ďakujú

Andrea Hricová a Ivana Vajdová

Na motorke z Ivachnovej k Ružovému jazeru a späť

(Španielsko, Maroko, Mauretánia,Senegal)

I. časť

Je 14.3.2024 10:11SEČ a ja nastupujem do vlaku smer Praha. Začínam zatiaľ svoju najdlhšiu spoznávaciu cestu Afrikou (Maroko, Mauretánia, Senegal) celý mesiac na motorke, ktorá ma už týždeň čaká v španielskej Malage. Motorka cestovala prostredníctvom českej firmy MOTOGBOX z Ostravy, kde som ju zaviezol kompletne pripravenú na celomesačný trip aj s vecami potrebnými na prežitie (stan, spacák, nafukovacia karimatka, varič, nejaké sáčkové kaše a polievky, oblečenie a nejaký ten servis na motorku, ak by bolo treba niečo akútne riešiť – nebolo treba nič celou cestou).

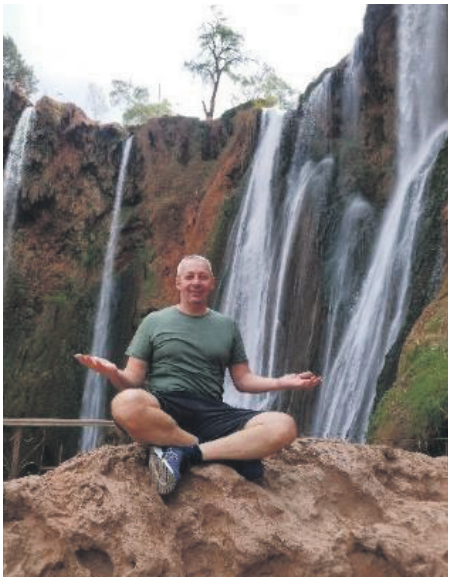
Ďalšie ráno sa presúvam na letisko, kde sa stretávame celá partia, ktorá sa dala dokopy na africký výlet v zložení 5x Česko a 2x Slovensko. Najdôležitejším je český novinár a cestovateľ Jaroslav ŠÍMA ktorý je vedúcim celej skupiny, keďže do Afriky putuje s takouto skupinou už po 30-krát. A jeho skúsenosti nám neraz zachránili kopec peňazí a času. Je nás sedem, nastupujeme do lietadla smer Malaga a nevieme sa dočkať našich tátošov. Po troch hodinách letu a presune taxíkom do skladov k motorkám sa prezliekame do motorkárskeho a konečne vyrážame za dobrodružstvom, hurá smer Gibraltar. V meste Algeciras sa naloďujeme na trajekt a po hodinovej plavbe sa kolesá našich motoriek dotýkajú afrického kontinentu v meste Ceuta. Všetko je ešte rýdzo európske a aj táto časť patrí Španielsku, tak nám k hraniciam Maroka ešte nejakých 10 kilometrov treba prejsť. Hranice sme prešli cca za hodinku, samozrejme, všetko vybaliť a zasa zabaliť, colníci boli neúprosní. Drony sa sem nesmú voziť, a keď zistili, že žiadny nemáme, vyrazili sme do Maroka. Prvú noc na africkom kontinente sme sa ubytovali v mestečku Fnideq v malom lacnom, ale čistom hotelíku. Tu zisťujeme, že v Afrike je RAMADÁN. Všetko ako po vymretí, ulice prázdne, obchodíky zatvorené a celý život presunutý na čas až po západe slnka. Ráno dáme raňajky, zbalíme veci a konečne sa púšťame do objavovania Afriky presne takej, aká je v skutočnosti a nie spoza stien dovolenkových rezortov. A ako postupne zisťujeme, je to teda neskutočný rozdiel.

Vyrážame smerom k atlantickému pobrežiu a oceán nám bude odteraz robiť viac či menej spoločnosť celú cestu do Senegalu do mesta DAKAR a k LAC ROSE (Ružovému jazeru), kde je cieľ našej cesty. Prvá zastávka, modré

mesto CHEFCHOUEN, ktoré je tak modré, že až hádam modrejšie ako mestečko na Gréckom ostrove Santoriny, ktoré tiež prekypuje modrou farbou (modrá farba odpudzuje hmyz).

Následne smerujeme do starobilého mesta Fez, kde sa zastavujeme vo fabrike na spracovanie kože, kde je teda smrad ako na bitúnku. Ručná práca, skorej drina ľudí ponorených do pol tela v kadiach s rôznymi prísadami (vraj čisto prírodnými) a prepierajú tie ťažké kože ručne, potom ich ručne režú, brúsia, perú..., novodobí otroci. Samozrejme, že je tam neuveriteľný smrad a dvaja z našej skupinky vycúvajú von, lebo to nevydržia. Samozrejme, ja s tým nemám žiadny problém, keďže som na zabíjačkách odchovaný, nejaký smrad na mňa teda nemá a skáčem po kadiach a fotím aj natáčam koľko sa dá. Po dvoch hodinkách odchádzame aj s výparmi v hlave do mesta Uzúd, kde na nás čakajú nádherné vodopády a hlavne čistý vzduch. Vodopády sú nádherné, tak robíme kopec fotiek z každej strany.

Pokračujeme krásnymi cestami do Marakéša. Večer sme na mieste a ponáhľame sa zažiť chýrny večerný život na Marakéšskom námestí. Stánky s jedlom, pitím, hudbou a vystúpeniami spevákov plus večerný bazár a uličky plné obchodov a vôní korenín na nás robia silný dojem. Okamžite skúšame pouličné jedlo, bagety s opekaným mäsom a zeleninou pečené na rozpálených platniach priamo pred nami. Úžasné niečo a chuť jedla je ešte lepšia - darmo vedia to tí chlapci ochutiť. Túlame sa až do neskorej noci a snažíme sa nasať tú energiu a život domorodcov čo najviac.

Križujeme Maroko a nestačíme sa diviť ako je tu všetko pekné, čisté a tie cesty! Neuveriteľné, ale sú bez záplat! Motorky fungujú skvelo a my si užívame, ako miestne atrakcie v každej dedinke či mestečku kadiaľ prechádzame, tak aj jazdu na motorkách. Dorazili sme na Západnú Saharu do mestečka Smara a ubytovávame sa v bivak, kadiaľ chodievala rallye DAKAR a jazdci tu spali. Kemp je pekný a veľký. S hygienou je to už horšie, ale vždy sa nejaká tá voda nájde a spacáky sú v permanencii, takže sa vyspíme takmer do ružova. Raňajky si varíme sami a štartujeme k pašerákom na benzín. Jaro (vedúci) nám oznámil, že pašeráci sú lacnejší ako benzínky.

Po úspešnom natankovaní letíme dolu Západnou Saharou smerom na Mauretániu. Západná Sahara je územie anektované Marokom a tak tam stretávame mnoho vojenských konvojov. Tam sa aj začínajú časté kontroly na ceste. Kontrolné body tzv. CHECKPOINTY sú obsadené vojakmi a policajtami. My sme si však už podľa Jarových pokynov doma nachystali prefotené strany z pasov a tak na kontrolnom bode len podáme vždy jednu kópiu pasu, policajt si nás prepočíta a púšťa nás. Všetky kontroly prebehli hladko a minuli sme každý asi po 30 kusov prefotených pasov. Čo nám však zobralo vietor z plachiet, sú mestá na západnej Sahare. Krásne vstupné 4-prúdové cesty s asfaltom, aký som ešte ani nevidel už 4 kilometre pred hlavným kruhovým objazdom pred mestom. Po stranách cesty lampy a vysadené palmy. Neuveriteľné, ale krásne. Každé mesto na Západnej Sahare má ako vstupnú bránu do mesta nejaké sochy zvierat. V meste TAN-TAN sú to ťavy.

Vstupný kruháč a po stranách obrovské ťavy, no neodfoť sa tam. Večerom dorážame k hraniciam s Mauretániou nachádzame malý hotelík, zhadzujeme veci z motoriek a ideme ešte dotankovať nádrže aj rezervné bandasky, lebo nás čaká približne 500 km bez benzíniek. Ako neskôr zistíme tak aj keď na benzínku v Mauretánií natrafíte neznamená to, že má benzín. Tam to všetko funguje na naftu a propán butánové fľaše.

Takže večer štartujeme mašiny a cheme ísť dotankovať. Lenže jedna motorečka nie a nie naskočiť. Tak bádame, čože sa to stalo. Baterka je nová, štartér točí ale dobíjanie nesvieti. A čo teraz? Skúšame prepojiť baterky a šup mašina chytila. Takže baterka sa porúčala, jeden článok odišiel a už sa nedobíjala. Záchranná akcia sa rozbehla. Jaro náš vedúci nakladá majitela motorky na svoju moto a letia do 80 km vzdialeného mestečka, kde si naše oči všimli jednu motodielňu. Keďže je RAMADÁN a Afričania žijú v noci, dielňa je otvorená. Kupuje sa baterka, ale bohužiaľ len do auta. Originál na motorku BMW 650 nemajú. Baterku vkladáme a upevňujeme do zadného kufra nešťastnej BMW, naťahujeme popod sedlo drôty až dopredu ku štartéru a je hotovo. Uff, podarilo sa a tak ráno môžeme vyraziť bojovať na hranice. Tu nás chce každý samozrejme ošmeknúť o peniaze. Z každého Mauritánca je zrazu MY FRIEND a chcú nám vziať naše doklady z rúk, že ony nám vybavia rýchly prechod hranicami. To že po tom, ako pozháňajú všetky potrebné pečiatky a poistenia si môžeme od nich svoje doklady a povolenia kúpiť späť nám samozrejme nepovedali. Ale náš skúsený guru Jardo takéto ťahy ovládal a chladnokrvne poslal všetkých aktívnych černochov MY FRIENDS do horúcich pekiel a vybavovali sme si to sami. Skúsenosti, ale nemal jeden Nemec, ktorého sme tam stretli a tiež sa snažil dostať do Mauretánie. Toho to vyšlo podstatne drahšie. Na hraniciach je milión úradníkov, každý má jednu pečiatku a samozrejme každého pečiatka je najdôležitejšia. Posielajú nás od jedných dverí k druhým ako bezdomovcov. Ale toto je len hra na nervy a keď colníci vidia, že máme času nazvyš, zrazu sa pečiatkovanie rozbehne a nám sa už po 6-tich hodinách darí prekročiť hranicu do Mauretánie. A juj aká to zmena, až tu začína ozajstná Afrika. Offroad v plnej paráde. Cesty rozbité, všade plasty a chudoba do očí bijúca. Mauretániu máme len ako priechodziu krajinu, ale aj tak vidíme a zažívame pravú africkú tvár. Nie tú čo ukazujú v TV a vidíme v rezortoch, ale ozajstný a ťažký život. Prvú noc v Mauretánií spíme na púšti, lebo najbližšie mesto bolo ešte 185 kilometrov a zastihla nás tma.

Jazdiť v noci cez púšť, kde ťavy splývajú s terénom ako maskovaná vojenská technika sa neodporúča, lebo stret by bol asi to posledné čo by sme v Afrike zažili. Takže stany a spacáky rozložiť, pokuchtiť si večeru a vyhýbajúc sa malým jedovatým škorpiónom šup do hajan. Ránko raňajky a rozcvička v zmysle dostať motorky z piesku na cestu a pokračujeme.

Jozef Matuška

... išli a našli dieťa

Vieme, ako Izraeliti očakávali Mesiáša. Mnoho ľudí očakávali silného vojenského a politického vodcu, ktorý urobí svoj národ prvým na svete, ktorý prinesie oslobodenie od Rimanov, zavedie kráľovstvo pokoja a blaha. Ale zrazu je tu kontrast k takémuto očakávaniu. V jednej našej vianočnej piesni sa spieva, že „..a musia mu zúbky rásť“. Nenarodil sa hotový mocný Mesiáš, ale dieťatko, ktorému bude treba veľa času, kým mu vyrastú zúbky, kým sa naučí rozprávať, kým niečo mocné zavedie do sveta. A toto je podstata dnešného evanjelia, ale možno dokonca aj podstata samotných Vianoc. Čakáme, že sa na našej zemi má zrodiť dobro, radosť, pokoj..., ale podobne ako pastieri sa nestretávame s iným, ako s tým, že to musí rásť – tak ako tie zúbky a veľa ďalších vecí. Nikde a nikdy na svete sa nestretneme s tým, aby raz navždy boli veci vyriešené, dokončené, nenarušené, usporiadané...
Pri tomto premýšľaní, keď to chcem aplikovať na dnešnú dobu, vraciam sa k veľmi známemu príbehu. Je o kláštore, ktorý po rokoch rozletu začal veľmi upadať. Prestali ho vyhľadávať ľudia, prestal byť centrom a zostalo v ňom iba niekoľko unavených a starnúcich mníchov. Ich situácia ich trápila, a tak sa predstavený rozhodol, že pôjde do neďalekého lesa po radu k pustovníkovi, ktorého zas ľudia radi vyhľadávali a radili sa s ním. Keď predstavený kláštora rozpovedal, s čím prichádza, pustovník mu povedal, aby nezabudli, že jeden z mníchov v kláštore je Mesiáš. Mnísi, keď si to vypočuli, začali premýšľať, ktorý z bratov by to mohol byť. Ten zbožnejší, alebo ten tichší, ten veselý, či ten pokojný? Nenašli jednoduchú odpoveď, každý mal svoje prednosti a svoje chyby. Ale mnísi sa začali k sebe navzájom správať inak – veď predsa čo ak práve tamten je Mesiáš!? Atmosféra v kláštore sa výrazne zlepšila, postupne prišli ľudia, postupne i mladí ľudia a nakoniec sa niektorí z nich dokonca aj pridali k mníchom.
Príbeh so šťastným a lacným koncom? Neviem. Len sa mi zdá, že celkom symbolicky naznačuje význam „príbehu Dieťaťa, ktorému musia rásť zúbky“, príbehu „Mesiáša, na ktorého treba aj čakať“.
Snáď si aj my môžeme povedať, že v každom z nás je kúsok Mesiáša. Pokiaľ si to udržíme v pozornosti, pokiaľ nás to vie ešte trochu pritiahnuť či fascinovať, vtedy sa mení aj atmosféra medzi nami. Vtedy zakusujeme niečo z toho, čomu Ježiš hovoril „Božie kráľovstvo, ktoré je medzi nami, ale ktoré musí aj rásť, ktoré je medzi nami, ale súčasne prichádza“.

Požehnané sviatky praje

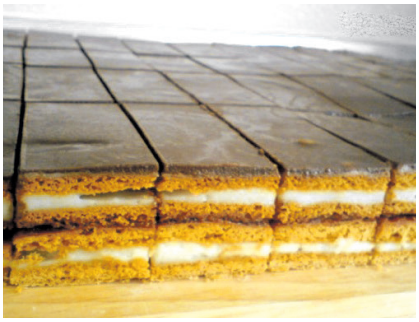
Miloš Labaš

OSEMSMEROVKA

V	J	E	Ž	I	Š	K	O	V
E	I	J	D	E	M	O	K	L
Č	E	A	D	A	L	L	O	O
E	H	E	N	S	R	Á	R	Č
R	S	T	R	O	M	Č	E	K
A	B	Y	R	O	C	E	E	A
K	Í	N	V	O	D	E	M	K

DARČEK,
JEŽIŠKO,
KOLÁČE,
MED,
MEDOVNÍK,
ROK,
RYBA,
SNEH,
STROMČEK,
VEČERA,
VIANOCE,
VLOČKA

Recept

Medové rezy

Postup:
Vajce, med, cukor, maslo, sódu a mlieko dáme do hrnca, zamiešame a varíme na miernom ohni asi 7 min. Bude nám to trochu peniť, ale to tak má byť :) a zhnedne to.
Do misky odvážime múku a vlejeme horúcu medovú hmotu. Vypracujeme cesto.
Rozdelíme ho na 4 časti a na pomúčenom papieri na pečenie rozvaľkáme jednotlivé cestá natenko. Cesto s papierom preložíme na plech a upečieme vo vyhriatej rúre. 180°C asi 7 min. Takto upečieme všetky 4 pláty.
Plnka: v mlieku rozmiešame múku/kopcovité PL/ a cukor. Uvaríme hustú kašu. Maslo vymiešame do peny a vmixujeme vychadenú kašu.
Plát potrieme 1/2 plnky, prikryjeme druhým, natrieme džemom, dáme ďalší plát, natrieme plnkou a na vrch dáme posledný plát. Pritlačíme.
Polejeme polevou a odložíme do chladu aspoň na 2 hod. ak vydržíme...

ZVESTI OBCE IVACHNOVÁ – občasník Obce Ivachnová. Vydáva Obec Ivachnová, sídlo: Ivachnová 7, 034 83. IČO: 00590444. Evidenčné číslo: EV 6164/23/PT.
Nepredajné! Redakčná rada: doc. PhDr. Helena Kuberová, PhD., Ing. Alexander Krakovský, Ing. Jozef Halčin, Patrícia Huntošová. Úprava a dizajn: Mgr. Stanislav Krakovský.
Náklad: 300 ks. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov, neprešlo gramatickou úpravou. Číslo ISSN 2989-3305.